

Dotze contes portàtils

per Pere Calders

No se sap mai

De les quatre rodes del cotxe, n'hi havia una que girava al revés. Però era la bona, perquè provava d'allunyar-nos d'una corba que ens va desmanegar a tots.

Qüestions de tràmit

Van dir al reu que tenia el dret d'una última voluntat, però ell respongué que passava, perquè no s'entendrien pas.

Balanç

Tot just quan estava a punt d'abastar la galleda, va fallar-li una cama i caigué al pou.

Mentre queia, va passar-li allò tan conegut de veure d'un cop d'ull tota la seva vida. I la va trobar llisa, igual i monòtona (dit sigui entre nosaltres), de manera que s'empassà l'aigua d'ofegar-se amb una exemplar resignació.

Passos comptats

Des del revolt, vaig preguntar on començava aquell camí, i uns caçadors m'explicaren que era allí on es retallava la silueta d'un salze damunt l'horitzó. Vaig caminar fins a escorxar-me els peus i, en arribar al salze, un home clavat

a terra fins a mig cos em digué que allò no era cap començament, sinó un dels finals. En descobrir la meua mirada d'estupor —i qui sap si d'espant—, l'home clavat a terra em recomanà que no fes escarafalls i que em busqués un sot arreerat i a mida abans no es pingués el sol. «Després —afegí— tot són presses.»

Obcecació

Entre anar al cel o quedar-se a casa, va preferir això darrer, a desgrat del poder de la propaganda contrària, i del fet que a casa seva hi havia goteres i moltes i molt variades privacions.

Lligant caps

La present és una d'aquelles històries que comencen en un cafè i no se sap com acaben. Al taulell, o al voltant d'una taula, un client explica als amics:

—Es diu que els ulls són un dispositiu per veure com són les coses que ens volten i com són els altres. Però, i per mirar a dins d'un mateix? En aquest sentit, som cecs. ¿O bé passa que tot el que veiem a fora és, en realitat, el que portem a dins? Aleshores, no ens hauria d'estranyar que hi hagi tantes desgràcies. D'una manera o altra (i tirant llarg!) només veiem la meitat del que hi ha, o sigui que dos ulls o són massa o són poc, però mai la mida justa. És un motiu poderós per a afirmar que no és pas que la naturalesa sigui sàvia, sinó que sap una colla de coses de memòria i les repeteix com un lloro.

L'exprés

Ningú no volia dir-li a quina hora passaria el tren. El veien tan carregat de maletes, que els feia pena explicar-li que allí no hi havia hagut mai ni vies ni estació.

Vent gris

La bruixa el va maleir de lluny i només el tocà de passada. Però fou una passada forta, ja que a partir d'aleshores va arrossegar la meitat d'ell mateix com si arrossegés una ala.

Copyright

Algú m'ha fet a mi i he estat venut. Mai no he pogut saber qui ha cobrat els drets ni si he estat un bon o un mal negoci.

Ganes de buscar-se-la

- Vinc a cobrar el gas —digué el cobrador.
—No tenim gas —respongué la senyora.
—Doncs que sigui l'electricitat —insistí el funcionari.
—No tenim electricitat.
—I què me'n diu, de l'aigua?
—No tenim aigua.
—En aquest cas, si em fa el favor, la violaré, que és una cosa que sempre ve de gust.

Pels volts del paller

Buscava en el comerç un bon forat per a la meva agulla, però al final va resultar que només se'l podia fer ella mateixa. Per la por d'espuntar-la, la vaig deixar nua tal com havia vingut al món.

Nota biogràfica

Em dic Pere i dos cognoms més. Vaig néixer abans d'ahir i ja som demà passat. Ara només penso com passaré el fi de setmana.

PERE CALDERS